

هدف باستانشناسی

«۳»

پیغمبر امریکائی :

زمین‌شناس ، به نوبه‌خود ، خاک محل کاوش را مورد مطالعه قرار داده و ترکیبات آن را تجزیه نموده و قدمت آنرا تعیین می‌کند و چنانچه آثاری از تأسیسات بشری پیدا کند، قدمت این تأسیسات را ، با توجه به محیطی که در آن بوجود آمده است، معلوم می‌سازد. در کشور مکریک کوه آتش‌نشانی وجود دارد که آخرین طفیان آن در حدود ۳۰۰ سال قبل از مسیح بوقوع پیوست و در آن موقع از این آتش‌نشان مقادیری زیاد مواد مذاب خارج گردید. موقعیکه این قشر ضخیم تشکیل شده از مواد مذاب را شکافتند، در زیر آن خرابه‌های یک شهر قدیمی که می‌توان آنرا «پیغمبر امریکائی» نامید، کشف گردید. این شهر قطعاً در ۳۰۰ سال قبل از مسیح وجود داشته زیرا در آن تاریخ در اثر طفیان آتش‌نشان منهدم گردیده بوده است.

در چنین موارد، تعیین قدمت شهرها و اشیاء مکشوفه، که اصولاً مسئله دشواری است، بآسانی حل می‌شود. البته نمی‌توان تعیین کرد که شهر یادشده در چه تاریخی ساخته شده بوده است ولی جای تردید نیست که این شهر به تمدنی مربوط است که قبل از تاریخ بروز آتش‌نشانی، یعنی ۳۰۰ سال قبل از میلاد، وجود داشته است.

---

* آقای دکتر هادی خراسانی از ترجمانان چیره‌دست معاصر.

گارشناسان مسائل دوره‌های ماقبل تاریخ، سن بقاپایی انسانی و حیوانی مکشوف را، از روی سن زمینی که این بقاپای در آنجا کشف شده است، تعیین می‌کنند. همین روش در مورد ظروف سفالی بکار برده می‌شود. ولی نتایج حاصل از توسل جستن باین رویه چندان قابل اطمینان نیست. این است که از چند سال قبل باینطرف، روش‌های علمی مطمئن‌تر از قبیل طریقه معروف به آزمایش بوسیله «فلوئور»، و یا روش موسوم به آزمایش بوسیله «کاربن ۱۴» بکار برده می‌شود. این وظیفه‌شیمی‌دان است که در آزمایشگاه‌خود، با همکاری باستان‌شناسی، این روش‌های دقیق علمی را که امروز در همه جا تعیین پیدا کرده است، مورد استفاده قرار دهد. تعیین قدمت اشیاء مکشوفه بوسیله آزمایش «فلوئور» که بکماده شیمیائی است مبتنی بر این اصل می‌باشد که استخوانهای مدفون در خاک «فلوئور» آبهایرا که در زیر زمین رسوخ نموده است جذب می‌کند. عاج و استخوان و شاخ حیوانات «اپیون^۱» های فلوئور را جذب و در خود نگاه میدارد. تعداد «اپیون» هایی که در مدت زمان معینی جذب و نگاهداری می‌شود محاسبه‌گردیده است بدین ترتیب از روی تعداد این «اپیون» ها می‌توان به قدمت آثار مکشوف پی برد.

متأسفانه نتایجیکه از بکار بردن این روش بدست من آید بر حسب نوع خاک متغیر است و همین موضوع محکن است. موجب بروز اشتباهاتی در تعیین قدمت آثار مکشوف گردد. آزمایش بوسیله «کاربن ۱۴»، که تقریباً ۲۰ سال پیش کشف گردید، روش دقیق‌تر است. کاربن ۱۴ یک ماده رادیو-اکتیو است که از تشعشعات کیهانی بدست من آید. متأسفانه استفاده از این روش فقط در مورد اشیائی امکان‌پذیر است که کاربن ۱۴ را جذب می‌کنند. در یک جسم (اوکانیسم) زنده، اعم از انسان، حیوان و نبات، مقدار کاربن ۱۴ ثابت است و اگر مقداری از آن معدوم گردد بلا فاصله مقداری دیگر، بهمان اندازه، جانشینش می‌شود. ولی همینکه این اوکانیسم میرد، جذب و نگاهداری کاربن ۱۴ متوقف می‌شود و اثرات رادیواکتیو آن، در مدت زمانیکه از لحاظ علمی قابل محاسبه است، بکلی ازبین میرود.

عده‌ای از دانشمندان منجمله «موویوس»^۲، «لیبی»^۳ و «مریل»^۴ مدت از بین رفتن اثرات رادیو اکتیو کاربن ۱۴ را

بدقت تعیین کرده‌اند. طبق محاسباتیکه «موویوس» بعمل آورده است، اثرات رادیو اکتیو کاربن^{۴۴} در بقایای ارکانیسم‌های مرده، مثلاً در زغال چوب، در طی قرون، مرتبًا کاهش می‌یابد. بدین ترتیب که این اثرات پس از گذشت یک دوره ۶ هزار ساله به نصف و پس از سپری شدن ۶ هزار سال دیگر به یک چهارم و پس از گذشت ۶ هزار سال بعد، به یک هشتم مقدار نخستین کاهش می‌یابد و این کاهش بهمین تناسب ادامه پیدا می‌کند.

بوسیله یک (کمپیوتور) مخصوص محاسبه می‌کنند که چه مقدار کاربن^{۴۴} ۱ در یک ارکانیسم مرده، اعم از چوب و الیاف وغیره، در موقع کشف آن، وجود دارد و این مقدار را با مقدار کاربن چهاردهایکه در این ارکانیسم، در موقع مرگش، وجود داشته است مقایسه می‌کنند و بدین ترتیب قدمت آنرا تعیین می‌نمایند.

دانشمندانیکه اولین بار آزمایش بوسیله کاربن^{۴۴} را مورد استفاده قرار داده بودند، بمنظور حصول اطمینان از صحت این روش، نتایج حاصل از آنرا با اطلاعاتی که از منابع دیگر، درباره آثار مکشوفه، در دست بود، مقایسه نمودند. مثلاً «لیبی» یکی از باستان‌شناسان، قطعاتی از چوب سرو و افاقیا را که در مقابر مصریان قدیم کشف شده و قدمت آنها معلوم بود، ملاک مقایسه قرار داد و همین روش را در مورد دانه‌های گندم مکشوف در دخمه‌های ماقبل تاریخ واقع در «فیوم» بکار برد.

طرز تعیین قدمت اشیاء ساخته شده از چوب:

یکی از طریکه برای تعیین قدمت اشیاء ساخته شده از چوب، مانند نزدبان، کشتی، سنتونهای چوبی و امثال آن، بکاربرده می‌شود، شمارش حلقه‌های مشهود در تنه درختان است. بطوريکه میدانیم هر یک از حلقه‌هاییکه پس از قطع درختان در مقطع تنه آنها مشاهده می‌شود، نمودار یک سال از عمرشان است.

باید دانست که در ایالت کالیفرنیای امریکا درختان عظیمی از طایفه کاج موسوم به «اسکوڑا» وجود دارد که عمر بعضی از آنها به ۳۰۰۰ سال میرسد.

از چندین سال بینظرف دانشمندان، با شمارش حلقه‌های تنه این درختان، عمر آنها را تعیین و آنرا ملاک محاسبه

قدمت اشیاء مکشوف ساخته از چوب، از قبیل گشتی و نردهان، قرار داده‌اند. با استفاده از این روش بوده است که دانشمندان امریکائی موفق شده‌اند قدمت نردهانهای مورد استفاده یکی از قبائل سرخپوست را، که اکنون از بین رفته و سابقاً در ارتفاعات ناحیه‌ایکه امروز مکریک جدید نامیده می‌شود، سکونت داشتند، تعیین نمایند. طبق این تحقیقات معلوم شده‌است که نردهانهایکه قبیله مذکور برای صعود از طبقه‌ای بطبقه دیگر محل سکونت خود مورد استفاده قرار میدادند، در حدود سال ۷۵۰ میلادی ساخته شده بوده است. همین روش برای تعیین تاریخ ساخت گشتی‌های «ویکینگ»‌های نروز بکار برده شده است.

بطور خلاصه گروهیکه به کاوش‌های باستان‌شناسی می‌پردازد، از کارشناسان مختلف مثلاً زمین‌شناس و کالبدشکاف و گیاه‌شناس و شیمی‌دان تشکیل می‌گردد و افراد این گروه، وظائف خودرا، تحت نظرات باستان‌شناس، انجام میدهند. ولی در مواردیکه در محل کاوش، کتبه و یا مدارک کتبی دیگر بدست می‌آید، زبان‌شناس و کتبه‌شناس وظیفه را بعده می‌گیرند. در حقیقت مطالعه نوشته‌ها و کتبه‌ها، بیش از بکار بردن آزمایش «کاربن ۱۴» و یا شمارش تعداد حلقه‌های تن درختان، به تعیین تاریخ آثار مکشوف کمک می‌کند. مدارک کتبی فراوانیکه در قبور مصریان قدیم مدفون شده است، اطلاعات دقیقی راجع به هویت فراعنه‌ایکه در این قبور بخاک سپرده شده‌اند و همچنین درباره اصل و نسب و مدت سلطنت آنها و جنگهایکه در آن شرکت نموده‌اند، بدست میدهد.

حروف ناخوانا:

در بین النهرین قدیم معمولاً بر خشت‌های ساختمانهای عمومی، از قبیل کاخها و معابد، نام حکمران وقت نوشته می‌شده است و گاه نیز در دخمه‌های زیرزمینی عمارت‌ها، نام بانی آن‌ها با ذکر سمت‌شان حک می‌گردیده است. باستان‌شناسان با استفاده از این اطلاعات باسانی میتوانند قدمت این نوع اینه را تعیین نمایند. خط تصویری چینی‌های قدیم که مانند خط «هیئروگلیف» مصریها از تصاویر کوچک انسان و اشیاء تشکیل می‌باشد نیز، از لحاظ اطلاعات باستان‌شناسی بسیار گویا است. ولی گاه زبان‌شناس در مقابل خطوط ناشناخته‌ایکه، کشف حروفشان برایش مقدور نیست قرار می‌گیرد و دچار

پاس و سرگردانی میشود، نمونه این گونه خطوط علائمی است که در روی مهرهای مکشوف در «هاراپا» (۱) واقع در هندوستان حک گردیده بوده است و تاکنون کسی موفق بخواندن آنها نشده است. الفبای قدیمی جزیره «کرت» نیز تاکنون همچنان مرمز باقی مانده است.

در اینجا باید خاطرنشان ساخت که افتخار کشف خط هیئروکلیف نصیب «شامپولیون» (۲) باستان‌شناس فرانسوی گردید، وی کتبه‌ای را که بر آن‌متنی بخط هیئروکلیف و ترجمه آن در کنارش بخط یونانی نوشته شده بود، مورد مطالعه قرار داد و با مقایسه این دو خط موفق به کشف حروف هیئروکلیف گردید. وقتی با یک زبان قدیمی ناشناخته‌ای که دیگر کسی برای تکلم و یا نوشتن از آن استفاده نمیکند، مواجه میگردیم، کشف خط این زبان تنها از طریق مطالعه کتبه‌های میسر است که در آنها متنی باین خط با ترجمه‌اش بخط‌شناخته شده دیگر نوشته شده باشد.

حتی اقوامی که زیاد قدیمی نیستند مثلاً «اتروسک» (۳) ها که در ایتالیا سکونت داشتند و حکومتشان بوسیله رومیان متصرف گردید، نوشته‌های از خود باقی گذاشته‌اند که ما میتوانیم آنها را بخوانیم ولی باستثنای چند کلمه چیزی از آنها نمی‌فهمیم. همین موضوع تا چندی پیش یعنی تا قبل از تحقیقات «هروسوی» (۴) در مورد زبان والفبای «هیتیت» (۵) ها که در آسیای صغیر سکونت داشتند، مصدقاق پیدا می‌کند. اما بعکس خطوط «ژومن»‌های قدیمی و همچنین متونی که در دورانهای نخستین تاریخ، بوسیله ایراندیها روی سنگ‌ها نوشته شده‌است، دیگر برای باستان‌شناسان اسرار آمیز نیست.

خلاصه کلام آنکه هیچ دانشی باندازه باستان‌شناسی در زنده کردن و قایع گذشته مؤثر نیست، ولی همانطوری که خاطر-نشان گردید، احیای حوادث گذشته مستلزم کوشش مداوم و انجام عملیات حفاری طولانی و وقت‌گیر و پر خرج است، بعلاوه ممکن است نتایجی که پس از تحمل این همه رنج بدست می‌آید رضایت‌بخش نباشد و اشیائی که کشف می‌گردد دارای ارزش زیادی نباشد. معذلک رشته باستان‌شناسی، علیرغم تمام این مشکلات، اشخاصی را که به آن روی می‌آورند و

اوّقات خویش را وقف این دانش مینمایند، بطور قطعی و غیرقابل برگشت مسحور و شیفتۀ خود می‌سازد. چون در رشته باستان‌شناسی عواملی متعدد، از قبیل تصادف، ارضای حس کنجکاوی، علاقه بدست یافتن باسرا، دخالت دارد و ضمناً نتایج حاصل از این رشته با فرایش اطلاعات مورد نیاز سایر رشته‌های علمی کمک می‌کند، لذا جوانانی که همواره شیفتۀ کشف و قایع و حوادث اسرارآمیز می‌باشند و مایلند که برای خود هدفی بزرگ انتخاب و مساعی خود را در راه رسیدن بین هدف مصرف نمایند، بسوی این دانش جلب می‌گردند.

امروز بسیاری از جوانان، اعم از دختر و پسر، داوطلبانه ایام تعطیلات خود را در محل کاوش‌های باستان‌شناسی می‌گذرانند و با اشتیاق و افر با باستان‌شناسان مشهور که رهبری تحقیقات و حفریات را بعهده دارند، همکاری می‌کنند و از لذتیکه، بنایگفته «ویگال»، دانشمند مصرشناس، بدون آن زیبائی و جذبه زندگی کامل نیست، برخوردار می‌گردند.

نیکبخت و شوربخت

شاد زی، با سیاه چشمان شاد
که جهان نیست جز فسانه و باد
ز آمده تنگ دل نباید بینود
وز گذشته نکرد باید یاد
من و آن جعد موی غالیه بوی
من و آن ماه روی حور نژاد
نیکبخت آن کسی که داد و بخورد
شوربخت آنکه او نخورد و نداد
باد و ابر است این جهان فسوس
باده پیش آر هرچه بادا باد

رودگی - فرن چهارم هجری